

Plantenkenniskaart als eerste stap om kennisniveau vast te leggen

‘Dit is onze norm’

Bijgesloten bij deze uitgave van VHG Magazine zit de Plantenkenniskaart. Hiermee moet het voor het bedrijfsleven én onderwijsinstellingen duidelijk worden welk niveau een leerling nodig heeft als hij in de sector aan het werk gaat. De kaart is een start om de kennis over planten te vergroten. “Nu moet het gebeuren, nu moeten we het borgen.”

Groene Standaard

De Groene Standaard is een project van bijna alle AOC's om examinering (de zogeheten proeven van bekwaamheden) binnen het competentie gerichte onderwijs uniform vorm te geven. De nadruk ligt hierbij sterk op competenties. Kennis, zoals plantenkennis, wordt tot nu toe op elke onderwijsinstelling apart getoetst waarbij het niveau per school verschilt. Deze winter gaat VHG in samenwerking met de Groene Standaard bepalen welke kenniscomponenten standaard in deze examinering thuis horen. De plantenkenniskaart zal dan als eerste aan de orde komen. De betrokken onderwijsinstellingen zijn Clusius College, Citaverde College Groenhorst College, AOC Oost, Prinsentuin College, AOC Friesland, AOC Terra, LENTIZ Onderwijsgroep, Edudelta College, AOC De Groene Welle, Landstede en Wellantcollege. Ook kenniscentrum Aequor is betrokken bij de Groene Standaard.

“De kennis van planten is een zorgenkindje in het onderwijs. Het niveau van leerlingen die van school komen laat te wensen over en dat geeft zorgen. Dat was voor mij een reden om mee te denken over de totstandkoming van deze kaart.” Conno Moree van Moree-Groen in Piershil (Zuid-Holland) is één van de leden van de stuurgroep die ervoor heeft gezorgd dat de Plantenkenniskaart het levenslicht heeft gezien. Op initiatief van de VHG hebben een aantal groenvoorziens en hoveniersbedrijven de koppen bij elkaar gestoken over de vraag hoe het kennisniveau van de groenopleidingen opgekrikt kon worden. “Belangrijk daarbij was dat dat zou gebeuren in samenwerking met de onderwijsinstellingen”, zegt Moree. “Ik heb zelf jarenlang les gegeven op verschillende niveaus en daarbij heb ik geleerd dat je niet iets moet opleggen, maar het samen moet doen. Er is bewust voor gekozen om met een kaart te komen waarop geen planten worden benoemd, maar alleen het aantal planten staat dat een leerling minimaal moet kennen.”

Planten leren

Voor Conno Moree is het niet meer dan logisch dat startende hoveniers voldoende kennis van planten hebben. “Maar de meeste leerlingen vinden planten leren niet leuk. Ik kom uit het oude systeem van weten, weten en nog eens weten. Destijds kon ik mijn docent wel wat aandoen, maar later was ik hem dankbaar. Sinds 1990 daalt het niveau van het onderwijs echter,

toen werd begonnen met de kwalificatiestructuur. Met de start van de educatieve beroepsopleidingen in 2000 verbeterde dat niet. Er kwam steeds minder herhaling van kennis en er vond helemaal geen centrale toetsing meer plaats. Er komt dan ook een moment binnen de branche dat klanten soms meer kennis van planten hebben dan de vakman. Eigenlijk is dat al zover en dat is kwalijk.” Moree heeft daarnaast nog een tweede zorg: “We moeten nadenken over hoe we de docenten vasthouden die plantenkennis over kunnen brengen. De kracht van de kaart staat of valt namelijk bij de vertaling naar én binnen het onderwijs. Docenten moeten de kaart toepassen en ik heb daar mijn zorgen over. Ik denk dat we naar een tijd toegaan met te weinig docenten die een goed niveau van plantenkennis hebben.”

Afstemming

De Plantenkenniskaart is daarom een eerste aanzet voor een verdere afstemming van het kennisniveau in opleidingen tussen onderwijs en bedrijfsleven, hoopt ook Gerard Oud, lid van het college van bestuur van het Clusius College in Alkmaar. “Onze school was betrokken bij de eerste concepten van de kaart en ik ben er zelf een voorstander van om te komen tot heldere afspraken over een beperkt aantal

kennisonderwerpen van beroepsopleidingen. Ik ben er dan ook erg tevreden mee dat de kaart er nu is. Nu hebben we een vastgestelde lijst die zowel voor het onderwijs als voor het bedrijfsleven voor houvast zorgt en waarmee we de wederzijdse verwachtingen per niveau klip en klaar kunnen communiceren. Het bedrijfsleven wil een bepaald niveau van kennis en wij kunnen nu duidelijk aangeven wat er onder plantenkennis wordt verstaan. Uiteindelijk moet dit leiden tot een VHG-plantenkennistoets. “De volgende stap is wat mij betreft dan ook het digitaal beschikbaar stellen van plantenkennis-oefeningen en een examen.”

Tevredenheid

Ook bij VHG heerst tevredenheid dat duidelijk is vastgelegd wat een startende medewerker in het groen moet weten. Beleidsmedewerker Onderwijs Jeroen Zijlmans: “Deze kaart is gemaakt omdat wij als branche duidelijk willen maken bij welk niveau opleiding welk niveau kennis belangrijk is. Scholen vullen hun eigen onderwijs in, maar doen dat in samenwerking met het regionale bedrijfsleven. Door alle onderwijsontwikkelingen is de focus op kennis verminderd. De nadruk kwam meer te liggen op competenties en vaardigheden, terwijl pure kennis onderbelicht

raakte. Nu is het duidelijk wat de branche wil. Met de Plantenkenniskaart kan het bedrijfsleven laten zien wat het wil en verwacht. Dit is onze norm. De kaart gaat dan ook naar alle onderwijsinstellingen, vakbladen en uiteraard alle leden. Hen willen we oproepen om bij ieder overleg met onderwijsinstellingen op de kaart te wijzen zodat duidelijk is welk niveau wordt verwacht.”

Borging

Voor Conno Moree moet de Plantenkenniskaart een eerste middel zijn om zijn zorgen weg te nemen. “Nu moet het gebeuren, nu moeten we het borgen. Het is noodzakelijk dat de onderwijsinstellingen binnen de Groene Standaard (zie kader, red.) plantenkennis als vast element mee te nemen. Want je kunt iets uitgeven en dat is leuk maar borging moet een samenspel worden tussen onderwijs en bedrijfsleven. Daarom is de kaart een eerste aanzet. Er is in zekere mate een spanningsveld tussen het bedrijfsleven en het onderwijs, maar hiermee moeten we komen tot een programma waar het bedrijfsleven én de onderwijsinstellingen beide tevreden mee zijn. Deze kaart moet daarom een vast onderdeel van de Groene Standaard worden. Dan is hij geborgd en daar gaat het om.” ■